jures, ja ükski ei lausnud ennam Sannagi, pärrast minno Sanna.

§. 378. Agga mûûd naerwad mind need, kes noremad minnust, kelle Issad minna pölgasin omma Puddolojuste Koerte körwa panna; ma ollen nende Mängi-Laulukssanud, ja neile Juttuks; ma ollen hirmus nende Meles, nemmad süllitawad mo wasto wälja. Sest Jummal on teistwisi mo wasto sanud mo sureks Hirmuks; mo rõmo Pölli on kui Piiw mõdalãinud, Willetsusse Päwad on minnusse kimmbakkand ma ollen Pörmo ja Tuhha sarnatseks sanud. Minno Nahk on mo peäl mustaks läinud, ja mo Lukondid on kui Pallawast ärrapõllend.

§. 379. Kas ma ollen Tühjaga tumberkäinud, ehk kas mo Jalg on ruttand Kawwalusse pole? Higusse Wackaussid ega waglas Jummal mind ülles, sis saab temma tunda mo täit Waggadust. Kas mo Südda on laskнud ennast awwatada ühhegi Naese jure —; kas ma ollen ärrapõlgnud omma Sullase ehk Ummardaja Higust; kas ma ollen ärrakeelnud, mis Waesed tahtsid; kas ma ollen omma Pallokest ükssi sonud; eks polle waene Laps sest ka sõnud? Kas ma ollen keddagi näinud hukka minnewad, et temmal ep olnud Nidid, ja et Waesel ep olnud kattet? Eks temma Niuded mind polle õnnistanud, ja eks ta minno Tallede Nidust polle Soja sanud?

§. 380. Kas ollen ma Kulda pannud ommaks Lotusseks; ehk ollen ma römus olnud, et mul palio Wa randust olli? Kas mo südda on sallaja ennast laskнud petta, ehk mo Kässi Suud annud mo Sule? Sega ollekssin ma Jummalat, kes üllewel, ärrasalganud. Wõõras ei jänud Oieks mitte Ulitsa peäle; omma Wärawa teggin ma Teekäiale lahti. Kas ma ollen kui Adam ommad Ülleastmisssed kinnitatnud, et